

Útdráttur

Verkefni þetta er unnið sem lokaverkefni til B.Ed.-prófs við kennaradeild Háskólans á Akureyri vorið 2007. Í eftirfarandi verkefni er brugðið upp mynd af Íslendingasögum sem eru mikilvægur menningararfur íslensku þjóðarinnar. Skoðuð eru helstu rök um ritunartíma, arfsagnir og rithefð Íslendingasagna ásamt því hverjir sátu við skrifir. Gerð eru skil á þremur kenningum sem komið hafa fram um tilurð Íslendingasagna en þær eru: sagnfestu-, bókfestu og nýja sagnfestukenningin. Skoðuð er staða Íslendingasagna í grunnskólum í dag samkvæmt sýn Örnólfss Thorssonar og litið til þeirra hugmynda sem hann hefur sett fram um kennslu þeirra. Fjallað er um nokkur markmið sem tengjast kennslu bókmennta og sögu í grunnskólum sem fram koma í *Aðalnámskrá grunnskóla* og horft á þau út frá kennslu Íslendingasagna. Endursögn Íslendingasagna hefur verið að vinna sér sess meðal þjóðarinnar og er litið til þeirra skoðana sem settar hafa verið fram um það. Aukin áhersla hefur verið lögð á tengingu skóla við heimabyggð með gerð skólanámskráa. Í viðleitni við að tengja kennslu svæðistengdra Íslendingasagna við grenndarvitund nemenda er hugmyndafræðin á bak við grenndarkennslu skoðuð. Einnig eru hugmyndir menntafrömuðanna Guðmundar Finnborgasonar, John Deweys og Howard Gardners, sem segja má að tengist henni settar fram. Að lokum er unnið úr viðtali sem tekið var við grunnskólakennara sem hefur mikla reynslu í kennslu Íslendingasagna og hefur nýtt sér til kennslu Íslendingasögur sem tengjast því héraði sem hann hefur starfað í.

Niðurstaða verkefnisins er að álykta má að með kennslu svæðistengdra Íslendingasagna í grunnskólum sé möguleiki á að færa það námsefni nær heimabyggð nemenda en það fellur vel að hugmyndafræði grenndarkennslunnar.

Abstract

This thesis is a final dissertation for the degree of B.Ed. at the Faculty of Education at the University of Akureyri in spring 2007. The dissertation presents a perspective of the Icelandic sagas, which are an important cultural heritage of the Icelandic nation. There is coverage of the main arguments relating to the period of writing, folklore and literary tradition of the Icelanders as well as who and where the writers were, a subject of considerable conjecture.

Three theories are outlined relating to the creation of the Icelandic sagas; those are: a) the theory of narrative oral tradition of real events, b) the theory of written tradition of legends and c) the new theory of narrative oral tradition. The current position of the Icelandic sagas in the primary school is discussed, as perceived by Örnólfur Thorsson, and his ideas with regard to their teaching are outlined. Some objectives are dealt with regarding the teaching of literature and history in the primary school as indicated in *the General Primary School Curriculum* and those are related to the teaching of the Icelandic sagas. The retelling of the Icelandic sagas has been gaining increasing popularity in Icelandic society and some opinions on the subject are considered. There has been increased emphasis on connecting schools to their local surroundings through the creation of school curricula. The attempt to connect the teaching of locally related Icelandic sagas to pupils' local awareness is based on the ideology of locally focused teaching. In this context, the theories of the educational pioneers Guðmundur Finnbogason, John Deweys and Howard Gardner are briefly outlined in so far as they relate to local emphasis in primary teaching. Finally, an outline and analysis is presented of an interview with a primary teacher who has significant experience in the teaching of the Icelandic sagas and has used them as part of the syllabus relating to the region where he works

The conclusion is that by teaching locally related Icelandic sagas in the primary school it may be possible to bring this learning material closer to the pupils' home districts which fits in well with the ideology of locally focused teaching.